

ת"פ 464/10/11 - מדינת ישראל נגד ראיד נג'ם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 464-10-11 מדינת ישראל נ' נג'ם(עציר)

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד שירה קרואני-ארד

המאשימה

נגד

ראיד נג'ם ע"י עו"ד מחמוד רבאח

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות, גניבה, הסגת גבול והחזקת סמים לצריכה עצמית. זאת במסגרת של צירוף תיקים.

על פי עובדות האשום בתיק העקרי, ביום 5.9.11 בסמוך לשעה 17:00 התפרץ הנאשם לדירת מגורים בירושלים, בדרך של שבירת חלון הבית וגנב ממנה מצלמה. בשל כך הורשע בעבירות של התפרצות וגניבה.

על פי עובדות כתב האשום המתוקן בת"פ 4571/07 של בית משפט השלום בירושלים, ביום 18.1.07 בסמוך לשעה 0:50, טיפס הנאשם יחד עם אחר על צינור חיצוני של בית מלון והשניים נכנסו לאחד החדרים. שומר שהיה במקום הזעיק משטרה והשניים עזבו את המקום ונעצרו לאחר מכן, כשברשותם שני מברגים (כתב האשום סומן במ/4). בשל כך הורשע בעבירה של הסגת גבול.

על פי עובדות תמצית האישום של תיק פ.א. 263037/2011, ביום 30.6.11 החזיק הנאשם 1.7 גרם הרואין לצריכתו העצמית בלבד (תמצית האשום סומנה במ/2).

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת העבירות, בעיקר עבירות ההתפרצות והסגת הגבול, ועל כשלוננו של הנאשם בתהליך השיקום, למרות ריבוי ההזדמנויות אשר נתנו לו. לאור כל אלה בקשה להשית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם פירט את מאמצי השיקום אותם עבר הנאשם, אשר כללו שהיה של חודשים ארוכים בקהילה טיפולית ואחריה במרכז יום. במסגרת טעונו הציג אישור מעיריית ירושלים המתייחס למצבו הכלכלי של הנאשם ולמאמציו להגמל מסמים.

לאור אלה ביקש להמנע מהשתת עונש מוחשי.

מתחם העונש ההולם

דינו של הנאשם הוכרע עוד בטרם נכנס תיקון 113 לחוק העונשין לתקפו. עם זאת, לאור הפסיקה המנחה, אגזור דינו של הנאשם על פי התיקון.

התפרצות לדירת מגורים

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ידועה וברורה. מעבר לפגיעה הכלכלית העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו.

לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את עבירות ההתפרצות נע בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר. ר' למשל עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 19.5.14.

הסגת גבול

הנאשם וחברו טפסו באשון לילה על צינור ונכנסו לחדר בבית מלון דרך חלון המקלחת. משהבחין בהם שומר והזעיק משטרה, נמלטו מהמקום. המדובר ב"גרעין הקשה" של עבירת הסגת הגבול, בנסיבות המשיקות להתפרצות. לא יכול להיות ספק אמיתי ביחס למטרתם של הנאשם וחברו.

מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין שמונה חודשי מאסר לשנתיים מאסר.

החזקת סמים

הנאשם החזיק 1.7 גרם הרואין לצריכתו העצמית בלבד. מדובר בסם "קשה" בכמות גדולה פי 5 מהחזקה הקבועה בחוק. מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר מותנה וקנס או של"צ ועד מאסר קצר בפועל.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1980. נשוי ואב לשלושה ילדים.

לחובת הנאשם מספר הרשעות קודמות:

בשנת 1999 הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונדון לארבעה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2001 הורשע בהתפרצות וגניבה ונדון לחצי שנה מאסר בפועל.

לאחר מכן הורשע במספר עבירות של החזקת סמים, מספר עבירות החזקת סכין, עבירת גניבה ועוד, בגינן נדון למספר מאסרים מותנים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם גדל בתנאים סוציו-אקונומיים קשים, של מצוקה ועזובה. מגיל צעיר מעורב היה בביצוע עבירות, על רקע התמכרותו לסמים.

לאחר שהודה הנאשם בעבירות מושא התיקים המצורפים, הוא שולב בהליך גמילה בפיקוח שירות המבחן. מהתסקירים עולה, כי הנאשם עשה מאמצים להשתלב במסגרת הטיפולית. בתחילה היו מספר "חריקות" והפרות של כללי השהיה בקהילה, אך עם הזמן חל שיפור. בתסקיר מיום 27.11.13, נראה כאילו הנאשם מצא את דרכו ושירות המבחן המליץ על השתתפות מאסר מותנה בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם. בישיבת יום 30.12.13 שני הצדדים ביקשו לדחות הדיון במספר חודשים, על מנת לוודא כי הנאשם אכן מתמיד בהליך השיקומי בו היה מצוי בטרם גזירת דינו.

למרבה הצער התברר, כי הנאשם כשל בהמשך הדרך, חזר לצרוך סמים וככל הנראה היה מעורב בבצוע עבירות נוספות. שירות המבחן העריך, כי ההליכים המשפטיים לא היה בהם להרתיע הנאשם וקיים סיכון כי יחזור לדפוס ההתנהגות העברייניים. לאור אלה, נמנע שירות המבחן מהמלצה בענינו של הנאשם.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי הודאתו במיוחס לו.

כן זקפתי לזכותו מאמציו להשתלב בהליך שיקומי. אכן, שורה אחרונה היא, כי הנאשם כשל בהליך. עם זאת, מאמציו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי מעידים על מודעות שלו לבעיותיו שבמצבו ועל רצונו להטיב דרכיו. גם אם בסופו של יום לא צלחה דרכו של הנאשם, עדיין יש להביא מאמציו בחשבון ולעודדו להמשיך במאמציו.

כמו כן, הליך הגמילה כלל גם שהייה במסגרת סגורה לתקופה של כשנה ואחריה תשעה חודשים במרכז יום. המדובר בתקופה ארוכה, בה הוגבלה חרותו של הנאשם, אשר גם אם לא ניתן לנכותה באופן רשמי מימי המעצר, עדיין יש להביאה בחשבון.

עוד הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. עבירת הסגת הגבול בוצעה בשנת 2007. עבירות ההתפרצות והחזקת הסמים בשנת 2011. אמנם כתבי האשום הוגשו בסמוך לבצוע העבירות וחלוף הזמן נבע בשל ניהול ההליכים, אך בתיק ההתפרצות הודה הנאשם כבר בדיון הראשון והזמן חלף בעיקר בשל ההליך הטפולי.

לחובת הנאשם זקפתי עברו הפלילי וריבוי העבירות, וכן העובדה שבסופו של יום חזר לדרכו הרעה.

לאור כל אלה, אשית על הנאשם עונש הנמצא בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם בכל אחד מן האשומים, תוך חפיפת עיקר העונשים וצבירת חלקם הקטן.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

א. ארבע עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש מהיום. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 27.9.11 ועד ליום 22.3.12.

ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש, למעט על סעיף 413 לחוק העונשין או עבירת סמים שהיא פשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. עשרה ימי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים שהיא עוון, תוך שנתיים מיום שחרורו

מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, במעמד הצדדים.